

መጽሐፈ ዳንኤል — ሰማንያ ስድስት

የትንቢታዊው መገለጥ፡ የእውቀት መጨመርንና የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክትን መረዳት

Jeff Pippenger

2024-02-19

እኛ በፍጻሜው ዘመን በሚፈታ ጊዜ “የእውቀት መጨመር” በምልክት ምንን እንደሚወክል ይበልጥ ለመረዳት በመጀመሪያውና በሦስተኛው መላእክት እንቅስቃሴዎች መካከል ካለው ተመሳሳይነት ጋር እየተነጋገርን ነው። እኛ ይህ በመጨረሻ እንደ ኋለኛው ዝናብ ማለትም እንደ እኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት ሆኖ የሚደርስ የእውነት መጨመር እንደሚወክል ለማሳየት እየሞከርን ነው። እንደ ምልክት፣ “የእውቀት መጨመር” ከዳንኤል መጽሐፍ የተወሰደ ሲሆን፣ በዚያም ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን የሚፈትንና የሚያመነጩ ትንቢታዊ እውቀት መሆኑ ተለይቶ ተገልጿል።

እርሱም እንዲህ አለ፡— ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የተዘገገ የታተሙ ናቸውና። ብዙዎች ይነጻጽ፡ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ነገር ግን ክፍሎች ክፍላትን ያደርጋሉ፤ ከክፍሎችም አንዳቸው አያስተውሉም፤ ጥበቦች ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡9, 10።

በ1989 ዓ.ም. “የእውቀት መጨመር” ተገለጠ፤ ይህም በመጨረሻ ሁለት ዓይነት አምላኪዎች እንዳሉ ያሳያል። እነዚህ ሁለቱ ዓይነቶች ከኋለኛው ዝናብ መልእክት ጋር በሚኖራቸው ግንኙነት አውድ ውስጥ ተስለው ቀርበዋል። ክፍሎች ከኋለኛው ዝናብ አያውቁትም ወይም አይቀበሉትም፤ ጥበቦች ግን ያውቁታል እና ይቀበሉታል። ስለዚህ ክፍሎች ከኋለኛው ዝናብ መውረድ መቼ እንደሚጀምር አያዩም፤ እርሱም መውረድ የጀመረው ነሐሴ 11 ቀን 2001 አሕዛብ በተቆጡ ጊዜ ነበር። እኛ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንትና ዘጠኝ እንዲሁም በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ስምንት እንደተወከለው የላኦዲቅያ አድቪንቲዝም መሪነትን ስንመለከት ቆይተናል። በኢሳይያስ ውስጥ “ዘባች ሰዎች” “ውሸትን” “መጠጊያቸው” አድርገው “ከሐሰት በታች” ተሸሽገው ነበር።

ስለዚህ በኢየሩሳሌም ላለው በዚህ ሕዝብ ላይ የምትገዙ ፊዘኛ ሰዎች ሆይ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። እናንተ- ከሞት ጋር ቃል ኪዳን አድርገናል፣ ከሲኦልም ጋር ስምምነት አለን፤ የሚያጥለቀልቅ መቅሰፍት በሚያልፍበት ጊዜ ወደ እኛ አይደርስም፤ ሐሰትን መሸሸጊያችን አድርገናልና፣ በውሸትም ራሳችንን ሰውረናል ብላችሁ ስለተናገራችሁ። ኢሳይያስ 28፡14፣ 15።

የመጨረሻው ዘመን የኢየሩሳሌም ጥንታውያን ሰዎች፣ በሚለራይት ታሪክ ውስጥ ባለው የኋለኛው ዝናብ ታሪካዊ ምሳሌ አማካይነት ጥበቦች የመጨረሻውን ዘመን የኋለኛውን ዝናብ እንዲያስተውሉ የሚያስችለውን “በመስመር ላይ መስመር” የተባለውን ዘይ የሚወክለውን “ዕረፍትና መታደስ” ፈተና አልፈው አይቆሙም። ኢሳይያስ በዚህ ክፍል ውስጥ የሚያሳለው የ“አሸፊ ሰዎች” ትንቢታዊ ባህሪ፣ እነርሱ በታች የተሸሽጧቸውና መሸሸጊያቸው ያደረጓቸው ውሸቶችና ሐሰቶች ናቸው። ስለዚህ፣ ከኋለኛው ዝናብ መልእክት ፈተና ጋር—እርሱም ሊሰሙት ያልፈቀዱት “ዕረፍትና መታደስ” ነው—በተያያዘ፣ የኢየሩሳሌም ጥንታውያን ሰዎች ሐሰትን ተቀብለዋል።

የኋለኛው ዝናብ መልእክት ከክርክር ጋር ይመጣል፤ ይህም በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት እንደተወከለ ነው፤ በዚያ ያለው ጠባቂ በምዕራፍ ሁለት ቁጥር አንድ ያለው “ተገሥዷል” የሚለው ቃል “ተከራከረ ጋር” ማለት ስለሆነ፣ በታሪኩ “ክርክር” ውስጥ ምን መልስ እንዲሰጥ እግዚአብሔርን ይጠይቃል።

በጠባቂነቱ ላይ እቆማለሁ፣ በማማውም ላይ እቀመጣለሁ፤ ምን እንደሚናገረኝና በተገሥድሁ ጊዜ ምን እንድመልስ እጠብቃለሁ። ዕንባቆም 2፡1።

በዘገየው ዝናብ ክርክር ወቅት ጥበበኞች እንደ ሚሊር ጌጦች የተወከሉትን እውነቶች ያቀርባሉ፤ እነዚህም ደግሞ በሚሊራውያን የታወቁ፣ የተመሠረቱ እና የቀረቡ መሠረታዊ እውነቶች ናቸው። እነዚያ እውነቶች እንደ ክርስቶስ፣ የዘመናት ዓለት ተወክለዋል።

“በጽዮን ቅጥሮች ላይ እንደ እግዚአብሔር ጠባቂዎች የሚቆሙ ሰዎች፣ አደጋዎችን ለሕዝቡ ሳይደርሱ አስቀድሞ ሊያዩ የሚችሉ ሰዎች ይሁኑ፤ በእውነትና በስሕተት፣ በጽድቅና በዓመፅ መካከል ልዩነትን ሊያውቁ የሚችሉ ሰዎች ይሁኑ።”

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል፤ ከ1842፣ 1843፣ እና 1844 ጀምሮ መልእክቱ ከመጣ በኋላ ስንገነባበት የቆየነውን የእምነት መሠረት የሚናወጥ ማንኛውም ነገር እንዲገባ ሊፈቀድ አይገባም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፤ ከዚያም ጀምሮ እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን በታማኝነት ይዜ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ጌታን በቅን ጸሎት እየፈለግን፣ ብርሃንንም እየሻትን፣ እግሮቻችን በተቀመጡበት መድረክ ላይ ከመቆማችን እንወርድ ዘንድ አንወስንም። እግዚአብሔር የሰጠኝን ብርሃን ልተው እንደምችል ታስባለችሁን? እርሱ እንደ ዘላለም አለት ሊሆን ይገባዋል። ከተሰጠኝም ጀምሮ ያን ጊዜ ሁሉ እየመራኝ ነበር።” Review and Herald, April 14, 1903.

ሽማግሌዎቹ ኢሳይያስ “ሐሰት”ና ውሸት ብሎ የሚወክለውን የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክት ያቀርባሉ። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት፣ የኢየሩሳሌም ሽማግሌዎች ለጸሐይ ሲሰግዱ የሚታወቁበት ታሪክ ቀርቦአል፤ እነርሱም በሚቀጥለው ምዕራፍ የእግዚአብሔርን ማህተም ከሚቀበሉት ጋር ተቃራኒ ሆነው ተደርገዋል። ሦስተኛው ርኩሰት (ትውልድ) “ለታሙዝ ማልቀስ” ተብሎ እንደተመሰለው የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክትን ይወክላል። በ1919 የጀመረው በአድቪንቲዥም ሦስተኛ ትውልድ ውስጥ፣ በ1919 የመጽሐፍ ቅዱስ ጉባኤ ላይ W. W. Prescott በይፋ ካቀረበው የሐሰት ወንጌል ጋር በተያያዘ “ሐሰት” ተዋወቀ። ያ “ሐሰት” የሦስተኛው ትውልድ ልዩ ርእስ ጉዳይ ነው፤ እናም ያ “ሐሰት” “ለታሙዝ ማልቀስ” በሚለው የተወከለው የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክት የሐሰት መሠረት ነው።

በትንቢት ውስጥ ያለውን “ውሸት” በትክክል ለይቶ ማስረጃ ማቅረብ አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም “ውሸቱ” የሎዶቅያ አድቪንቲዥም በ1989 የተጨመረውን እውቀት ማየት የማይችልበት ዋና ምክንያት ነው። “ውሸቱ” በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው “የዕለት ተዕለት” ክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት እንደሚወክል የሚለው ነው። “የዕለት ተዕለት” በትንቢታዊ ሁኔታ እንደ ክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት መተግበሩ ሐሰተኛና የተሳሳተ ትንቢታዊ አተገባበር ነው፤ ነገር ግን “ውሸቱ” የ“የዕለት ተዕለት”ን እንደ ትንቢታዊ ምልክት የተሳሳተ መለያየት ብቻ አይደለም፤ እርሱ ደግሞ እህት ዋይት ከዚህ የተሳሳተ አተገባበር ጋር ተስማማች የሚል “ውሸት” ይወክላል። ከዚያም ያንን ሐሰት ተጠቅመው ይህን የተሳሳተ አተገባበር እንደ የተመሠረተ እውነት ለማቋቋም ይሞክራሉ።

ስለ ዳንኤል አሥራ አንድ ምዕራፍ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ያለው ትክክለኛ ግንዛቤ፣ በሰላሳ እስከ ሠላሳ ስድስት ቁጥሮች በምሳሌነት ተገልጦአል፤ እህት ዋይትም የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ሙሉ ፍጻሜ ስታመለክት፣ በሰላሳ እስከ ሠላሳ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ “የተገለጹትን የሚመስሉ ትዕይንቶች” “እንደገና ይደገማሉ” ብላ ትናገራለች።

“ዕለታዊው” የሚለውን ሐሰተኛ ትርጓሜ መጠቀም ሐሰተኛ የታሪክ መዋቅርን ያመነጨል። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ፣ ከቁጥር ሠላሳ እስከ ሠላሳ ስድስት ድረስ የተወከለው ታሪክ “ዕለታዊው” መወገድን ያካትታል። “ዕለታዊው” ወይም የሚሊራውያን አተገባበር ነው፣ ወይም የፕሬስቲትና የዳንኤልን አተገባበር ነው። ከእነዚህ ከየትኛው አተገባበር እንደሚመረጥ መሠረት፣ ሁለት የተለያዩ የታሪክ መዋቅሮች ይፈጠራሉ።

በእርሱም ወገን ሠራዊቶች ይቆማሉ፤ የኃይልንም መቅደስ ያረክሳሉ፣ የዘወትሩንም መሥዋዕት ያስወግዳሉ፣ የሚያጠፋውንም አስጸያፊ ነገር ያቆማሉ። ዳንኤል 11፡31።

መንፈሳዊ መገለጥ መሠረት በማድረግ፣ በዚህ ቁጥር የተወከለው ትንቢታዊ ታሪክ፣ እንዲሁም ሠላሳኛውን ቁጥር እና ከሠላሳ ሁለት እስከ ሠላሳ ስድስት ያሉትን ቁጥሮች የሚያካትት ታሪክ፣ በዳንኤል አሥራ አንድ ከአርባ እስከ አርባ አምስት ባሉት ቁጥሮች ውስጥ እንደገና ሊደገም ነው።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ያለው ትንቢት ወደ ሙሉ ፍጻሜው ሊደርስ እጅግ ቀርቦአል። በዚህ ትንቢት ፍጻሜ ውስጥ የተከናወነው ታሪክ ከፍ ያለ ክፍል ዳግመኛ ይደገማል። በሰላሳኛው ቁጥር “ይቆጣል” ተብሎ የተነገረለት አንድ ኃይል ተጠቅሶአል። [ዳንኤል 11:30-36 ተጠቅሷል።]

“በእነዚህ ቃላት የተገለጹትን የሚመስሉ ትዕይንቶች ይፈጸማሉ።” Manuscript Releases, number 13, 394.

“የዕለቱን” የምናገኘው በሠላሳ አንደኛው ቁጥር ነው።

በእርሱም ወገን ኃይሎች ይቆማሉ፣ የብርታቱንም መቅደስ ያረክሳሉ፣ ዘወትር የሚቀርቡበውንም መሥዋዕት ያስወግዳሉ፣ ጥፋት የሚያመጣውንም ርኩሳት ያቆማሉ። ዳንኤል 11:31።

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ያሉት “ክንዶች” በ“እርሱ ወገን” ይቆማሉ። “ክንዶች” ኃይል ናቸው፣ ለእርሱም “የሚቆሙ” ያ ደግሞ ኃይል ነው። በጥቅሱ ውስጥ በ“እርሱ ወገን” የሚቆሙት “ክንዶች” ናቸው፤ “የኃይል መቅደሱን” የሚያረክሱትም “ክንዶች” ናቸው፤ “የዕለቱን” የሚያስወግዱትም “ክንዶች” ናቸው፤ እንዲሁም “ማጥፊያ ርኩሳቱን” የሚያቆሙትም “ክንዶች” ናቸው። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ውስጥ፣ አረመኔ ሮም የሆነው ዘንዶ ለጳጳሳት ሥርዓት ሦስት ነገሮችን ይሰጣል።

እኔም ያየሁት አውሬ ነብርን ይመስል ነበር፣ እግሮቹም እንደ ድብ እግሮች ነበሩ፣ አፍም እንደ አንበሳ አፍ ነበር፤ ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ታላቅም ሥልጣን ሰጠው። ራእይ 13:2።

ነብርን የሚመስለው አውሬ በእህት ዋይት እንደ ጳጳሳት ተለይቶ ይገለጻል፤ በአሥራ ሁለተኛውም ምዕራፍ እህት ዋይት ዘንዶው ሰይጣንም እንደሆነ እንዲሁም አረማዊቷ ሮም መሆኑን ታስረዳለች።

«ስለዚህ እባቡ በመጀመሪያ ሳጥናኤልን ቢወክልም፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊቱ ሮም ምልክት ነው።» The Great Controversy, 439.

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ቁጥር ሁለት፣ አረማዊቷ ሮም ወታደራዊ ኃይሏን፣ “ክንዶቿን”፣ በ496 ዓ.ም. ከፍራንኮች (ፈረንሳይ) ንጉሥ ክሎቪስ ጀምሮ ለጳጳሳዊ ሥርዓቱ ሰጠች። አረማዊቷ ሮም በ330 ዓ.ም. ንጉሠ ነገሥቱ ቆስጠንጢኖስ ከሮም ከተማ በመውጣት የንጉሣዊቱን ሮም ዋና ከተማ ወደ ቆስጠንጢኖስ ከተማ በአዘዋወረ ጊዜ፣ የሥልጣን መቀመጫዋን ለጳጳሳዊቷ ሮም ሰጠች። አረማዊቷ ሮም የሲቪል ሥልጣኑን ለጳጳሳዊ ሥርዓቱ በ533 ዓ.ም. ሰጠች፣ በዚያም ጊዜ ዩስጢንያኖስ ጳጳሳዊ ሥርዓቱን የቤተ ክርስቲያናት ሁሉ ራስና የመናፍቃን አስተካካይ እንደሆነ የሚገልጽ ድንጋጌ አወጣ።

በሠላሳ አንደኛው ቁጥር ውስጥ “የሚነሡት ክንዶች” ማለት፣ ከ496 ዓ.ም. ጀምሮ በክሎቪስ መነሻነት ለጳጳስናው የቆሙት የአረማዊት ሮም ወታደራዊ ኃይሎች ናቸው። ጳጳስናውም በዚህ ተግባር ምክንያት ፈረንሳይን “የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን በኩር ልጅ” ብሎ ይለያታል፤ አንዳንድ ጊዜም “የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ታላቁቱ ሴት ልጅ” ተብላ ትጠራለች። በሠላሳ አንደኛው ቁጥር ውስጥ፣ ቆስጠንጢኖስ በ321 ዓ.ም. የእሑድ ሕግ ካወጣ በኋላ፣ ከዚያም በ330 ዓ.ም. ዋና ከተማውን ከሮም ከተማ ወደ ቆስጠንጢኖስ ከተማ ካዘወረ በኋላ፣ ከዚያ በፊት የማይሸነፍ የነበረው መንግሥት መፍረስ ጀመረ፤ ራእይ ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ያሉት የመጀመሪያዎቹ አራት የመለከት ኃይሎች በሮማዊ መንግሥት ላይ ቀጣይ ጦርነት ሲጀምሩ። በአረመኔዎችና በጄንሰሪክ የተፈጸሙት ጥቃቶች ትኩረት ያደረጉት፣ ከ330 ዓ.ም. በፊት ለሮማዊ መንግሥት “የኃይል መቅደስ” የነበረችውን የሮም ከተማ ላይ ነበር። ከ330 ዓ.ም. ጀምሮ እና ከዚያ ወዲህ፣ የሚወርሩ

የአረመኔዎች ጦርነቶች “የኃይል መቅደሱን ለማርከስ” ይሆኑ ነበር፤ እስከ 496 ዓ.ም. ጀምሮ “የአረማዊት ሮም ክንዶች” ለጵጵስናው ይቆሙ ዘንድ።

ለጳጳሳዊቱ ኃይል ወታደራዊ ኃይልን፣ የመንግሥት ሥልጣንን እና የሮም ከተማን ዙፋን በመስጠት አረማዊቱ ሮም ሦስት ነገሮችን ብቻ አልሰጠችም፤ ነገር ግን ለጳጳሳዊቱ ሮም ሦስት ቀንዶችን ደግሞ አስወገደች።

ቀንዶቹንም እመለከት ነበር፤ እነሆም፡ ከመካከላቸው ሌላ ትንሽ ቀንድ ወጣ፤ ከፊቱም በፊተኞቹ ቀንዶች መካከል ሦስቱ ከሥራቸው ተነቀሉ፤ እነሆም፡ በዚህ ቀንድ ውስጥ እንደ ሰው ዓይኖች ያሉ ዓይኖች ነበሩት፡ ትልቅም ነገር የሚናገር አፍ ነበረው። ዳንኤል 7፡8።

በዳንኤል ምዕራፍ ሰባት “የሚነቀሉ” ተብለው የተጠቀሱት ሦስቱ ቀንዶች፣ ጵጵስና ወደ ሥልጣን መውጣትን ይቃወሙ የነበሩ ሦስት ዋና ኃይላትን ይወክሉ ነበር። ከእነዚያ ሦስቱ ቀንዶች የመጨረሻው በ538 ዓ.ም. ጎቶች ከሮም ከተማ በተባረሩ ጊዜ ተወገደ። እነርሱ ከከተማይቱ የተባረሩት በአረማዊቱ ሮም “ክንዶች” ነበር፤ ምክንያቱም እነዚያ “ክንዶች” በ538 ዓ.ም. ጵጵስናን (የጥፋት አስጸያፊውን) በዚያን ጊዜ የታወቀው ዓለም ዙፋን ላይ ሊያስቀምጡት ይገባቸው ነበር።

የዳንኤል አሥራ አንድ ምዕራፍ ሰላሳ አንደኛው ቁጥር፣ “ክንዶች” (አረማዊት ሮም) ሊያደርጉ የነበሩትን አራት ነገሮች ይለይታል። እነርሱ በ496 ዓ.ም. እንዳደረጉት ለጵጵስናው “ሊቆሙ” ነበር። በሮማ ከተማ ላይ ለሁለት ምዕተ ዓመት ያህል በተካሄዱት የወታደራዊ ግጭቶች የተወከለውን “የብርታት መቅደስ” ሊያረክሱ ነበር። በ538 ዓ.ም. ጵጵስናውን በምድር ዙፋን ላይ “ሊያኖሩት” ነበር፤ እንዲሁም “ዕለታዊውን ሊያስወግዱ” ነበር።

በዚያ ጥቅስ ውስጥ “ይወገድ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል (sur) ማለት “ማስወገድ” ነው። እስከ 508 ዓመት ድረስ፣ በሮማ መንግሥት ውስጥ ያለ አረማዊነት የፓፍነት ወደ ሥልጣን መውጣትን ለመከላከል ሲሠሩ የነበረው ተቃውሞ፣ ሙሉ በሙሉ ተገዝቶ ወይም ተወግዶ ነበር።

“ዕለታዊውን” እንደ ክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት መለየት የሐሰት ተግባራዊ መተግበሪያ ነው፤ ነገር ግን በሎዶቅያዊ አድቪንቲስት ታሪክ ውስጥ ያ የሐሰት መተግበሪያ እውነት መሆኑን የለየው በእውነቱ የተፈጸመው ሥራ፣ በአድቪንቲዝም ሦስተኛ ትውልድ ውስጥ በተፈጸመ ልዩ “ውሸት” ላይ የተመሠረተ ነበር። እህት ዋይት በዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻ ፍጻሜ ውስጥ የቁጥር ሠላሳ እስከ ሠላሳ ስድስት ታሪክ እንደሚደገም የሰጠችው መመሪያ፣ ኢየሩሳሌምን የሚገዙት “ዘላፊ ሰዎች” በቁጥር ሠላሳ አንድ ላይ ትርጓሜ እንዲያኖሩ ሳይሆን በተመሳሳይ ጊዜ የትንቢት መንፈስን እንዳይክዱ አስቸጋሪ አድርጎታል።

“ፊዘኛ ሰዎች” ጳጳሳዊነት የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት እውነተኛ ግንዛቤ በጳጳሳዊው መስዋዕት ቅዳሴ መግባት እንደ ተወገደ ያስተምራሉ፤ ይህም በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ ያለው የክርስቶስ ሥራ ሐሰተኛ ቅጂ ነው። ይህ በእርግጥ “የዕለቱ” ትክክለኛ ትርጉም ቢሆን ኖሮ፣ በሰላሳ አንደኛው ቁጥር ላይ የቆሙት “ክንዶች” ጳጳሳዊነት መሆን ነበረባቸው፤ ምክንያቱም የቁጥሩ ሰዎች የአቀራረብ “ክንዶች” “የዕለቱን” የሚያስወግዱት ኃይል መሆናቸውን ይጠይቃል።

የተዋህዶ ተረቶቻቸውን ለማጽናት፣ ጵጵስናው በክርስቶስ ሰማያዊ መቅደስ ላይ እንዳረከሰ ይከራከራሉ። “የንይል መቅደስ (miqdash)” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ወይም የአሕዛብ መቅደስ ነው ወይም የእግዚአብሔር መቅደስ ነው። ዳንኤል የእግዚአብሔር መቅደስ በጵጵስናው እንዳረከሰ መሆኑን ለማመልከት ቢፈልግ ኖሮ፣ የዕብራይስጥ “qodesh” የተባለውን ቃል በተጠቀመ ነበር፤ ይህም የእግዚአብሔርን መቅደስ ብቻ ሊወክል ይችላል። እንግዲህ ሰማያዊው መቅደስ በጵጵስናው እንደ ረከሰ ወይም እንደሚረከስ የተመዘገበው በመጽሐፍ ቅዱስ ወይም በትንቢት መንፈስ ውስጥ የት ነው?

በእርግጥ፣ የክርስቲያኖች ኃጢአቶች በሰማያዊው መቅደስ መጻሕፍት ውስጥ ተመዝግበዋል፤ ነገር ግን ያ ውክልና የእግዚአብሔር መቅደስ እንደ ተረከሰ አያመለክትም። የመቅደሱ ማንዳት በመቅደሱ ውስጥ የሚገኙት የመዝገብ መጻሕፍት መንጻትን ይወክል ነበር። ከዚህም በላይ፣ የጳጳሳዊው ኃይል ከቶ ክርስቲያናዊ ሆኖ አያውቅም፤ ስለዚህም ከቶ በምርመራዊ ፍርድ መጻሕፍት ውስጥ አልተመዘገበም። ለጳጳሳዊው የተለየው ብቸኛ ፍርድ የእግዚአብሔር ቍጣ አስፈጻሚ ፍርድ ነው።

«እጆቼ» ደግሞ «ምድረ በዳ የሚያደርገውን ርኩሳት ሊያቆሙ» ነበር፤ ይህ እንግዲህ የትኛው ኃይል ነበር? ጳጳሳዊ ያቆመችው ምን ኃይል ነበር? እናም በቁጥር ሠላሳ አንድ መጀመሪያ ራሱ ጳጳሳዊ የቆመችለት ኃይል የትኛው ነው?

በላኦዲቅያዊ አድቪንቲዥም ውስጥ ያሉት፣ የዘላለም ሕይወታቸውን የታተሙትን መጽሐፍ ማንበብ እንዳይችሉ ተለይተው በታወቁ ሰዎች እጅ የአኖሩ ያልተማሩ ሰዎች፣ የሚከክላቸው ጆሮአቸው በእንዲህ ዓይነት የተበላሸ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተግባራዊነት እንዲረጋጋ ምናልባት ምቹ ሊሆንላቸው ይችላል፤ ነገር ግን ስሕተታቸውን ለማጽናት ሊለዩት የሚገባቸውን ታሪክ ወስዶ ከዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ጋር ለማስማማት መሞከር ከዚህ ይልቅ እጅግ የሚያስተዋል ነው።

እስከ ሶቪየት ኅብረት መፈራረስ ድረስ በሚደርሰው ታሪክ ውስጥ፣ ይህም በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ የደቡብ ንጉሥ ሆኖ እንደተወከለ ሊታይ የሚችል ሲሆን፣ የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ወታደራዊ ኃይል ለጳጳሳት ሥርዓት ቆመ፤ ምክንያቱም ሮናልድ ሬጋን ከመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የፀረ ክርስቶስ ጋር ምስጢራዊ ቃል ኪዳን አደረገ። ይህን በማድረጉም፣ በ508 ዓ.ም. በአረማዊነት መቃወም መወገድ እንደተመሰለው፣ በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ በጳጳሳት ሥርዓት መነሣት ላይ የነበረ ማንኛውም የፕሮቴስታንት መቃወም እንደተገታ አመለከተ። በዚህ ክፍል ውስጥ የሰሜን ንጉሥ (ጳጳሳት ሥርዓት) በመጀመሪያ በ1989 ሶቪየት ኅብረትን ጠራርጎ አስወገደ፤ ይህንም “ሠረገሎች” እና “ፈረሰኞች” ማለትም የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስን ወታደራዊ ኃይል በሚወክሉት ጋር በመተባበር አደረገ፤ እንዲሁም በ“መርከቦች” የተወከለውን የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ኢኮኖሚያዊ ኃይል ደግሞ በመጠቀም አደረገው።

የተባበሩት መንግሥታት ለጳጳሳዊ ሥርዓቱ ቆመው የደገፉት “ክንዶች” ነበሩ። ፕሮቴስታንቲዥም ተወገደ፣ እንደ 508 ዓ.ም. ድረስ የአረማዊነት መቋቋም እንደ ተገዛ ሁሉ። በአርባ አንደኛው ቁጥር የተባበሩት መንግሥታት በጳጳሳዊ ሥርዓቱ ይሸነፋሉ፤ እናም የተባበሩት መንግሥታት “የኃይል መቅደስ” የሆነው ሕገ መንግሥታቸው፣ የተባበሩት መንግሥታት የሰሜን ንጉሥን (ጳጳሳዊ ሥርዓቱን) በምድር ዙፋን ላይ ሲያኖሩት፣ እንደ 538 ዓ.ም. አረማዊት ሮም እንዳደረገችው ሁሉ፣ ይገለበጣል። በዚህ ድረ ገጽ ላይ ያሉትን ጽሑፎች እያነበቡ ከሆነ፣ The Time of the End መጽሔትን ማውረድ ትችላላችሁ። እናም የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮችን የበለጠ ዝርዝር በሆነ አቀራረብ ማንበብ ትችላላችሁ፤ እኛ ግን አሁን በቀላሉ “የዘወትር” መለያየት እንደ ክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት መቆጠሩ የምልክቱ ሐሰተኛ መተግበሪያ መሆኑን ብቻ እየለየን ነው። ይህንም የምናደርገው ይህ ሐሰተኛ መተግበሪያ በላኦዲቅያዊ አድቪንቲዥም ላይ በታሰበ ውሸት እንደ ተጨነ ለማሳየት ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ትንቢታዊውን ሐሰት መመርመራችንን እንቀጥላለን።

“የምንያጣው ጊዜ የለንም። አስጨናቂ ዘመናት በፊታችን ናቸው። ዓለም በጦርነት መንፈስ ተናውጣለች። በቅርቡ በትንቢቶች ውስጥ የተነገሩት የመከራ ትዕይንቶች ይፈጸማሉ። በዳንኤል መጽሐፍ አሥራ አንደኛው ምዕራፍ ያለው ትንቢት ወደ ሙሉ ፍጻሜው ሊደርስ ቀርቦአል። ይህን ትንቢት በመፈጸም ውስጥ የተፈጸመ ታሪክ ብዙው ክፍል እንደገና ይደገማል።”

በሠላሳኛው ቁጥር እንዲህ ስለ አንድ ኃይል ተነግሮአል፡- “እርሱም ይከፋዋል፤ ተመልሶም በቅዱሱ ኪዳን ላይ ቊጥ ያሳያል፤ እንዲሁም ያደርጋል፤ እርሱ እንኳ ተመልሶ ቅዱሱን ኪዳን ከሚተው ጋር ይግባባል። ሠራዊትም በእርሱ ወገን ይቆማሉ፤ የኃይሉንም መቅደስ ያረክሳሉ፤ ዘወትር መሥዋዕቱንም ያስወግዳሉ፤ ምድረ በዳ የሚያደርገውንም አስጸያፊ ነገር ያቆማሉ። በኪዳንም ላይ ክፉ የሚያደርጉትን በማታለያ ያበላሻል፤ ነገር ግን አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ጽኑዎች ይሆናሉ፤ ታላላቅም ሥራዎች ያደርጋሉ። ከሕዝቡም መካከል አስተዋዮች ብዙዎችን ያስተምራሉ፤ ነገር ግን ብዙ ቀኖች በሰይፍና በእሳት፤ በምርኮና በዝርፊያ ይወድቃሉ። ሲወድቁም በጥቂት እርዳታ ይረዱአቸዋል፤ ብዙዎች ግን በማታለያ ይተባበራሉአቸዋል። ከአስተዋዮቹም አንዳንዶች ይወድቃሉ፤ ይፈተኑና ይነጹም እስከ ፍጻሜው ዘመን ነጭ እንዲሆኑ፤ ምክንያቱም ይህ ገና ለተወሰነ ጊዜ ነው። ንጉሡም እንደ ፈቃዱ ያደርጋል፤ ራሱንም ከፍ ያደርጋል፤ ከአማልክትም ሁሉ በላይ ራሱን ያከብራል፤ በአማልክት አምላክም ላይ ድንቅ ነገሮችን ይናገራል፤ ቊጥውም እስኪፈጸም ድረስ ይሰማራል፤ ምክንያቱም የተወሰነው ነገር ይፈጸማልና።” ዳንኤል 11:30-36።

«ከእነዚህ ቃላት ውስጥ ከተገለጹት ጋር የሚመሳሰሉ ትዕይንቶች ይከሰታሉ። ሰይጣን በፊታቸው የእግዚአብሔር ፍርሃት የሌላቸውን የሰዎች አእምሮ በፍጥነት እየተቆጣጠረ እንደሚገኝ ማስረጃ እናያለን። ሁሉም የዚህን መጽሐፍ ትንቢቶች ያንብቡና ያስተውሉ፤ ምክንያቱም አሁን ስለ እርሱ የተነገረው የመከራ ዘመን ውስጥ ልንገባ ነው።»

“በዚያም ዘመን ለሕዝብህ ልጆች የሚቆም ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል፤ ሕዝብ ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያልነበረ የመከራ ዘመንም ይሆናል፤ በዚያም ዘመን በመጽሐፉ ውስጥ የተጻፈ ሁሉ ከሕዝብህ ይድናል። በምድርም ትቢያ ውስጥ ከተኙት ብዙዎች ይነቃሉ፤ አንዳንዶቹ ለዘላለም ሕይወት፤ አንዳንዶቹም ለእፍረትና ለዘላለም ጥላቻ። አስተዋዮችም እንደ ሰማይ ጠፈር ብርሃን ያበራሉ፤ ብዙዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይበራሉ። አንተ ግን፤ ዳንኤል ሆይ፤ ቃላቱን ዝጋ፤ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ አትም፤ ብዙዎች ወዲያና ወዲህ ይመላለሳሉ፤ እውቀትም ይበዛል።” ዳንኤል 12:1-4።” Manuscript Releases, number 13, 394.